

დეკლარაცია მართლმადიდებლური ქრისტიანული ერთიანობისთვის ამერიკაში

ჩვენ გვჯერა, რომ ჩვენ ვართ ყველაზე იბღლიანი ხალხი, ღმერთმა აკურთხა, რომ ვიყოთ მართლმადიდებლები და ვიყოთ თავისუფალი ამერიკელები. ჩვენ ვიღებთ პასუხისმგებლობას „მოწაფეებად მოვამზადოთ ყველა ხალხი“ ამ ნაპირებზე, როგორც ქრისტემ მოითხოვა ჩვენგან თავის ამაღლებისას.

ჩვენ ვიღებთ შთაგონებას მსოფლიო პატრიარქის მელეტიოსის 1922 წლის განცხადებიდან, რომელმაც თქვა: „მე დავინახე და მივხვდი, რამდენად ამაღლებული იქნებოდა მართლმადიდებლობის სახელი... თუ ორ მილიონზე მეტი მართლმადიდებელი გაერთიანდებოდა ერთ საეკლესიო ორგანიზაციაში, ამერიკულ მართლმადიდებლურ ეკლესიაში.“

ჩვენ ვხედავთ, რომ ამერიკაში მართლმადიდებლური მოწმობა დასუსტებულია ჩვენი ფრაგმენტაციის გამო ათზე მეტ ეთნიკურ ანკლავებად. ჩვენ გვჯერა, რომ ქრისტე ტირის ამ განხეთქილებაზე.

ჩვენ მოვუწოდებთ ამერიკის ყველა მართლმადიდებელ ქრისტიან ხალხს - სასულიერო პირებს და საეროებს - შეიკრიბონ ამერიკის ერთიან, ერთიან მართლმადიდებლურ ეკლესიაში, მართლმადიდებლობის ისტორიული წესებისა და ტრადიციების შესაბამისად.

ჩვენ ვუყურებთ ჩვენს იერარქებს ეპისკოპოსთა კრებაში - რომელიც დაარსდა 2009 წელს სწორედ ამ მიზნით. - ამ ძიებაში მიგვიყვანს. ჩვენ ვუბრძანებთ მათ - იოსებ არიმათიელის მსგავსად - გამოიჩინონ გამბედაობა და ჩვენნაირი ღიად გამოჩნდნენ მზადყოფნაში გაიღონ მსხვერპლი ქრისტეს ეკლესიის შენარჩუნებისა და ზრდისთვის ჩვენი შვილებისთვის და ღვთაებრივი ჭეშმარიტების მაძიებლებისთვის.

ჩვენ ვაცხადებთ, რომ ვართ ამაყი წარმოშობის ამერიკელები უძველესი ნაპირებიდან, მაგრამ აღარ ვართ საეკლესიო დიასპორის ნაწილი, რომელიც ეთნიკურობას მართლმადიდებლურ ქრისტიანობაზე წინ აყენებს, რათა დროთა განმავლობაში ეთნიკური კავშირები არ გაქრეს ჩვენი ეკლესია.

ჩვენ გვჯერა, რომ ჩვენი სამრევლოებისა და ეპარქიების ადმინისტრირება დედაეკლესიებიდან შორეულ ნაპირებზე არაკანონიკური და შეუსაბამოა. ამაში ჩვენ ვხელმძღვანელობთ მკაფიო საეკლესიო კანონებითა და ტრადიციებით: რომ ნებისმიერ ადგილას იყოს მხოლოდ ერთი მართლმადიდებელი ქრისტიანი ეპისკოპოსი; რომ უცხოელ ეპისკოპოსებს არ აქვთ უფლებამოსილება საკუთარი ტერიტორიის გარეთ; და რომ ადგილის დიდი უმრავლესობის დამკვიდრებული მართლმადიდებლური ტრადიციის თანახმად, როდესაც ახალ ტერიტორიაზე მართლმადიდებლური ქრისტიანული ეროვნული საზოგადოება ვითარდება, იქმნება ერთი ადგილობრივი ეკლესია, რომელიც აერთიანებს მართლმადიდებლური დოქტრინის ყველა მორწმუნეს.

ჩვენ კვლავ ვადასტურებთ საეროების სათანადო როლს ეკლესიის მართვაში. ჩვენ გვვსმის, რომ ეს ნიშნავს, რომ საერო პირები ერიდებიან სასულიერო პირებს პატივისცემით და დოქტრინის საკითხებში. სანაცვლოდ, ჩვენ გვჯერა, რომ მართლმადიდებლური ქრისტიანული ტრადიცია და ისტორიული პრაქტიკა მოითხოვს, რომ სასულიერო პირებმა პატივი სცენ საეროთა მოწოდებას პასუხისმგებლობის, გამჭვირვალობის, კოლეგიალურობის, პროცესისა და ეკლესიის კანონების ერთგულებისკენ და, საბოლოოდ, ერთიანობისკენ.

ამ განცხადების გაკეთებისას ჩვენ თავს ვახსენებთ საერო ხალხის ისტორიულ გამბედაობას და ლიდერობას ერთიანი ქრისტიანული ეკლესიის დაარსებისა და ზრდის საქმეში, მართლმადიდებლობის ჭეშმარიტი რწმენის დაცვაში საუკუნეების განმავლობაში კამათში და ახალი სამრევლოების აშენებაში მთელს მსოფლიოში იმიგრაციის აყვავებისას.

ჩვენ გვჯერა, რომ საგარეო ადმინისტრაციამ და გულგრილობამ, ადგილობრივმა ეთნიკურმა ფრაგმენტაციამ და განხეთქილებამ გამოიწვია, ძალიან ხშირად, ცუდი მმართველობა. ამან მნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანა ამერიკული სამრევლოებისა და ეპარქიების დაკნინებაში, რადგან მომდევნო თაობები ხედავენ ეთნიკურ ეკლესიებს, რომლებიც გულგრილები არიან და არ პასუხობენ მათ საჭიროებებს მულტიკულტურულ ამერიკაში. ჩვენ გვჯერა, რომ ჩვენ ვართ გამორჩეული და მოწიფული ამერიკელი მართლმადიდებლური ქრისტიანული საზოგადოება, რომელიც მზად არის

განდეს ამერიკის ერთიანი, ერთიანი მართლმადიდებლური ეკლესია.

ჩვენ გვესმის შიში, რომელიც თან ახლავს ცვლილების პერსპექტივას. ჩვენ გვჯერა, რომ ამერიკის ერთიანი, აღორძინებული მართლმადიდებლური ეკლესია იქნება შესანიშნავი სულიერი და მორალური დინამო, რომელიც იქნება ძლიერი ძალა სიკეთისთვის მსოფლიოში, რომელიც უფრო მეტ მხარდაჭერას და სიცოცხლისუნარიანობას გაუწევს ძველ საპატრიარქოებსა და ღვთაეკლესიებს, ვიდრე გაყოფილი, დაქვეითებული ეთნიკური იურისდიქციები. უზრუნველყოფს.

ჩვენ განსაკუთრებით წარმოგვიდგენია ამერიკის ერთიანი მართლმადიდებლური ქრისტიანული ეკლესია, რომელიც იქნება მხარდაჭერის გაძლიერებული საყრდენი ძველი საპატრიარქოებისთვის, რომლებსაც ადარ აქვთ შიდასახელმწიფოებრივი დაცვა, რაც აქვთ ეროვნულ მართლმადიდებლურ ეკლესიებს. ჩვენ გვჯერა, რომ ეს ერთიანი ამერიკული ეკლესია, რომელიც ფლობს ერთგული ამერიკელი მოქალაქეების ძლიერ ხმას, მარშალდება მსოფლიო მართლმადიდებლობის მატერიალური, მორალური და პოლიტიკური მხარდაჭერის უპრეცედენტო დონეზე. კონსტანტინოპოლის, ალექსანდრიის, ანტიოქიის და იერუსალიმის უძველესი საპატრიარქოების მხარდაჭერა და დაცვა სხვა იურისდიქციების პან-მართლმადიდებელ არქონთა და მცველთა რწმენის მცველთა ერთიანი, მზარდი მეგობრობა განამტკიცებს განსაკუთრებულ ურთიერთობას, რომელიც აკავშირებს ბავშვებს მშობლებთან.

ჩვენ გვჯერა, რომ ტრადიციების, წეს-ჩვეულებებისა და ენის დაკარგვის შესახებ შეშფოთება ასევე უადგილოა, რადგან ჩვენ მტკიცედ მივანერთ ამერიკულ იდეალს „*e pluribus, unum* ... ბევრიდან, ერთი“, ადგილობრივი პრაქტიკის შესანარჩუნებლად, მრევლის მიხედვით. ჩვენ გვჯერა, რომ ენა და წეს-ჩვეულებები უნდა და უნდა შენარჩუნდეს, როგორც მრევლი ირჩევს. ამაში ამერიკული მულტიკულტურული ექსპერიმენტი ისევე გაგრძელდება, როგორც ეს იყო თავიდანვე. ადრეული პან-მართლმადიდებლური მცდელობები, როგორცაა საერთაშორისო მართლმადიდებლური ქრისტიანული საქველმოქმედო ორგანიზაცია (IOCC) და მართლმადიდებლური ქრისტიანული მისიის ცენტრი (OCMC) დაინახავს, რომ მათი კარგი საქმე აყვავდება ერთიან ეკლესიაში.

ჩვენ ასევე გვჯერა, რომ ახალი შეერთებული შტატების ამერიკული მოდელი, რომელსაც ათწლეული დასჭირდა დამოუკიდებლობის გამოცხადებიდან მმართველი კონსტიტუციის შეთანხმებამდე, არის სასარგებლო მოდელი ჩვენი ახალი ეკლესიის მმართველობისთვის. ეს ახალი ეკლესია არც ჩვენს მართლმადიდებლურ იდენტობას წაშლის და არც ჩვენს ტრადიციებსა და პრეცედენტებს უგულვებლყოფს, არამედ ღვთისგან შთაგონებულ და დროში დამსახურებულ პრინციპებს ამერიკის ერთიანი მართლმადიდებლური ეკლესიის რეალობაში მოარგებს. ჩვენ გვჯერა, რომ შეგვიძლია გამოვყოთ დრო, გავიზარდოთ ქრისტეში და სწორად მივიდეთ.

ამიტომ, ჩვენ გვჯერა, რომ ჩვენი ეპისკოპოსთა კრება - როგორც ისტორიულ პრაქტიკაში - უნდა შეიკრიბოს სინოდის სახით, აირჩიოს საკუთარი თავმჯდომარე იერარქი, გამოაცხადოს ეკლესია ჩრდილოეთ ამერიკაში ავტოკეფალურ, კანონიკურ ეკლესიად და მოითხოვოს ამ ავტოკეფალიის აღიარება თხუთმეტიდან. ავტოკეფალური მართლმადიდებლური ეკლესიები.

ამით ჩვენ მოვუწოდებთ სულიწმიდას, რომელიც აბანავს სამყაროს სიბრძნითა და კარგი წესით, და რომელმაც არ იცის ეროვნული, ეთნიკური თუ სხვა საზღვრები, რათა დაეხმაროს მთელ დედამიწას ჩვენი ლოცვის გარკვევაში: დავეხმაროთ ჩვენს ეკლესიას აყვავებაში, რითაც შეინარჩუნონ და შეიყვანონ ქრისტე ყველა ადამიანის ცხოვრებაში. ჩვენ ვლოცულობთ, რომ უფალი წარმართავს ამ ძალისხმევას, რომ ისინი ყოველთვის იყოს გამსჭვალული გულწრფელი თავმდაბლობით და რომ ახალი ერთიანი ეკლესია, რომლისთვისაც ვლოცულობთ და რომლის შესაქმნელადაც ვმუშაობთ, იყოს ყოველთვის და ყველანაირად, უფრო დიდი დიდებისთვის. ღმერთის.